

Άλλη μια χρονιά έφτασε στο τέλος της και ήρθε η ώρα να κάνουμε έναν απολογισμό. Για τις στιγμές που ζήσαμε, τους στόχους που δεν επιτύχαμε, τα μέρη που δεν επισκεφτήκαμε, τα λάθη που κάναμε. Τέτοια εποχή κάθε χρόνο, υποσυνείδητα θέτουμε νέους στόχους και ελπίζουμε την επόμενη χρονιά να είμαστε 'καλύτεροι'. Παράλληλα όμως, την ίδια ακριβώς εποχή κάνουμε και τα μεγαλύτερα λάθη, καταναλώνοντας και ξοδεύοντας ασύστολα, δίχως λογική και μέτρο. Ο μήνας Δεκέμβριος θεωρείται ο μήνας της μεγαλύτερης κραιπάλης. Τα πάντα γίνονται με υπερβολή. Αγορές, φαγητό, ποτό, διασκέδαση...

Κι ενώ θα έπρεπε να ξεκινάμε με νέα διάθεση και δύναμη την καινούρια χρονιά, ο Γενάρης μας βρίσκει κατάκοπους, ψυχολογικά ράκος και σε μεγάλο οικονομικό αδιέξοδο! Ο Γενάρης τελικά είναι ο μήνας της αυτοκριτικής, του αυτοέλεγχου, της μετάνοιας. Πολύ αργά βέβαια, καθώς η νέα χρονιά έχει ήδη μπει με παραφουσκωμένες πιστωτικές κάρτες, δάνεια, παραπανίσια κιλά και κεφάλι που ακόμα γυρίζει από την υπέρμετρη κατανάλωση αλκοόλ.

Τα μαγαζιά το Δεκέμβρη κάνουν το τζίρο τους και μεις παλεύουμε όλη την επόμενη χρονιά να μαζέψουμε τα ..α-μάζευτα, πληρώνοντας ακριβώς το τίμημα λίγων ημερών.

Όλοι θέλουμε η καινούρια χρονιά να μπει δυνατά και με ...στυλ! Οι αρχαίοι ημών πρόγονοι έλεγαν "πάν μέτρον ἄριστον". Δυστυχώς εμείς κάνουμε ακριβώς το αντίθετο και κυρίως όσον αφορά την κατανάλωση αλκοόλ.

Γίνεται έκκληση να δείξει ο κόσμος "χαρακτήρα" και να πίνει με ασφάλεια. Οι στατιστικές δείχνουν ότι υπάρχει αυξημένος κίνδυνος να εμπλακεί κανείς σε βίαιες καταστάσεις υπό την επήρεια αλκοόλ.

Την περασμένη χρονιά, πάνω από 2.2 εκατομμύρια άτομα ηλικίας άνω των 14 ετών, έζησαν κάποια φυσική ή λεκτική μορφή βίας. Η έρευνα που διεξήγαγε το Alcohol Education and Rehabilitation Foundation έδειξε ότι 700,000 άτομα σε όλη την Αυστραλία 'αλλοιώνονται' υπό την επήρεια αλκοόλ και ασκούν κάποια μορφή βίας. Μάλιστα, το ένα τρίτο των εφήβων που ρωτήθηκαν παραδέχτηκαν ότι φοβούνταν για την ασφάλεια φίλων τους και μελών της οικογένειάς λόγω ποτού.

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

- Α, λέει αυτός, δεν ήταν τίποτε. Πήγα να κάνω ένα τατουάζ.
- Τατουάζ; Τι τατουάζ έκανες;
- Ένα χαρτονόμισμα των 100 ευρώ στα γεννητικά μου όργανα, λέει αυτός περήφανα.
- Χαρτονόμισμα; Μα τι στο καλό σκεφτόσουν; Δεν καταλαβαίνεις ότι αυτό που έκανες είναι τρελό;
- Μπα, είχα τους λόγους μου. Πρώτος μου αρέσει να βλέπω τα λεφτά μου να αυξάνονται, δεύτερον, μου αρέσει να παίζω με τα λεφτά μου, τρίτον μου αρέσει να έχω λεφτά στα χέρια μου, και

Καλή χρονιά με υγεία

Η υπερβολική κατανάλωση ποτού δημιουργεί προβλήματα βίας μέσα στους κόλπους της ίδιας της οικογένειας με αποτέλεσμα να ξεκινά μια καινούρια χρονιά έχοντας να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες όλων των άσχημων σκηνικών που διαδραματίζονται κατά τη διάρκεια των εορτών.

Δεν θα πρέπει να επιτρέπουμε τη χρονιά να ξεκινάει μέσα στους διαδρόμους ενός νοσοκομείου. Η υπέρμετρη κατανάλωση αλκοόλ είναι το σήμα κατατεθέν αυτών των ημερών. Όλοι μας το γνωρίζουμε όμως παρόλα αυτά οι εικόνες από 'εντυπωσιακά' δυστυχήματα διαρκώς αυξάνονται. Ο αριθμός των νεκρών κατά το μήνα Δεκέμβριο αυξάνεται καθημερινά και η Δικαιοσύνη στέκεται απλώς θεατής σε αυτό το παράλογο μακελειό...

Σας εύχομαι ολόψυχα, καλή χρονιά, λιγότερα βάσανα, περισσότερη υγεία, καθαρότητα καρδιάς και ψυχής. Περισσότερο γέλιο, θάρρος, χιούμορ και όλα αυτά περιτυλιγμένα με αγάπη προς εαυτό και αλλήλους!

Απολαύστε το ανέκδοτο

Ένας λογιστής γυρνά αργά στο σπίτι του μία νύχτα:

- Ανησύχησα! Που στο καλό ήσουν; Ρωτά η γυναίκα του.

τέταρτον έτσι θα μπορώ να σου δίνω 100 ευρώ όποτε το θελήσεις!

Ραντεβού την επόμενη χρονιά!

*** Λόγω ημερών παραθέτω μια μικρή πρωτοχρονιάτικη ιστορία.

Μπορεί να είναι κι έτσι.....!!!!!!

Χαράματα πρωτοχρονιάς 2008.

Ο γέρο-Αι Βασίλης μόλις είχε επιστρέψει από τη δουλειά κατάκοπος, είχε παρκάρει το έλκηθρο και χάιδευε τη μουςούδα του μπροστινού τάρανδου του.

Η κυρα-Αι Βασίλαινα τον παρατηρούσε από το κνωτισμένο τζάμι του παραθύρου του καθιστικού νιώθοντας (ακόμα) έναν μικρό θαυμασμό: «Χαρά στο κουράγιο του» σκεφτόταν «σ' αυτή την ηλικία να μην τα παρατάει! Ας την πάρει μειωμένη τη σύνταξη, στο κάτω-κάτω, έχουμε κομπόδεμα».

Από μια παραξενιά της προοπτικής όμως, κι ενώ ο γέρος της εξακολουθούσε να στέκεται μπροστά στον αγαπημένο του τάρανδο, η κυρά-Αι Βασίλαινα είδε τη εξής εικόνα: Ενώ το σώμα του τάρανδου ήταν κρυμμένο πίσω από το ευτραφές κορμί του Αγίου, τα κέρατα του ζωντανού εξείχαν πάνω α-

πό τον κόκκινο σκούφο με τέτοιο τρόπο ώστε να φαίνεται ότι ξεφύτρωναν από το κεφάλι του συζύγου της!

Προς στιγμή τρόμαξε.

Φοβήθηκε ότι θα αποκαλυφθεί το μυστικό της.

Δηλαδή, το τι έκανε κάθε βράδυ παραμονής πρωτοχρονιάς με διάφορους μεθυσμένους Φιλανδούς, αλλά και με τουρίστες που επισκέπτονταν το χωριό τους τέτοια εποχή.

Καθώς, βέβαια, ο Αι Βασίλης άρχισε να πλησιάζει στο σπίτι η οφθαλμαπάτη εξαφανίστηκε.

Ο αρχικός της τρόμος υποχώρησε για να δώσει όμως τη θέση του σε μια σειρά από συνειρμικές σκέψεις: «και που ξέρω εγώ τι κάνει αυτός εκεί που γυρνάει σ' όλον τον κόσμο; κι αν εκεί που κατεβαίνει από τις καμινάδες πέσει πάνω σε τίποτα ζετσίπωτες που τον περιμένουν ξαναμμένες για να πραγματο-

ποιήσουν τις φαντασιώσεις τους;

Τα ξέρω εγώ αυτά, τα έχω δει στο συνδρομητικό ε, τι νόμιζες κύριε, ότι μ' έχεις κλεισμένη στην παλιοκαλύβα και δεν ξέρω τι γίνεται στον κόσμο; αμ ξυπνήσαν οι σκλάβοι».

Όταν άνοιξε την πόρτα και μπήκε επιτέλους στο ζεστό καθιστικό ο Αι αντιμετώπισε μια υποδοχή που δεν την περίμενε.

Η καλή του γυναίκούλα τον καλωσόρισε κάπως ασυνήθιστα: «Μπα; τον βρήκες το δρόμο; Έχει σούπα στην κατσαρόλα, αν θες ζέστανέ τη, και χθεσινό ψωμί. Εγώ πάω για ύπνο».

«Τι να πεις, γυναίκες» σκέφτηκε ο αθώος γέρος, ζέστανε λίγη σούπα πήρε κι ένα ξεροκόμματο να κάνει παπάρια και κάθισε στην πολυθρόνα του.

Πήρε το τηλεκοντρόλ από το τραπέζι κι άνοιξε την τηλεόραση.

Στο συνδρομητικό.

Που έπαιζε μια πρωτοχρονιάτικη τσόντα.

Τέλειωσε τη σούπα του απορροφημένος από την «πλοκή» του έργου και τον πήρε ο ύπνος με μια απορία να στριφογυρίζει μέσα στο κάτασπρο κεφάλι του: «Που στο διάολο είναι αυτά τα σπίτια; Έφαγα τον τόπο και δεν βρήκα κανένα χαμώτο»

Πεντικιούρ με... ψάρια

Είναι η νέα μόδα. Ψάρια του είδους "garra rufa" (κυπρίνοι), που τρέφονται από τα νεκρά κύτταρα του δέρματος χρησιμοποιούνται από στούντιο αισθητικής για πεντικιούρ.

Οι πελάτες καλούνται να βάλουν τα πόδια τους μέσα σε γυάλινα κουτιά όπου βρίσκονται εκατοντάδες μικροσκοπικά ψάρια τα οποία καθαρίζουν τα πόδια από όλα τα νεκρά κύτταρα.

Όσοι το έχουν δοκιμάσει μι-

λούν για απίστευτη εμπειρία, που δεν πονάει καθόλου, αφού το μόνο που αισθάνονται είναι μικρά - μικρά τσιμπήματα.

Τα ψάρια - γιατροί όπως αλλιώς ονομάζονται, ζουν σε ποτάμια, σε χώρες όπως η Τουρκία, η Συρία, το Ιράν και το Ιράκ. Δεν έχουν δόντια κι έτσι δεν μπορούν να κάνουν ζημιά σε υγιές δέρμα.

Τα ψάρια χρησιμοποιούνται στην Τουρκία, για την αντιμετώπιση των συμπτωμάτων της ψωρίασης.

Την...αξία τους αντιλήφθηκαν πρώτοι οι Ιάπωνες και οι Κινέζοι, ενώ η μόδα τώρα πια έχει

περάσει και στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η θεραπεία κοστίζει 35 δολάρια για τα 15 λεπτά και 50 δολάρια για τη μισή ώρα.

Ευτυχώς για τους πελάτες, δεν έχουν δόντια κι έτσι δεν μπορούν να κάνουν ζημιά σε υγιές δέρμα.